

[Pürschel.]

gør det saa overordentlig vanskeligt at faa fastslaaet, hvor der finder Ulovligheder Sted — ganske som vi ser det i dette Tilfælde. Der er ingen her i Salen, der tvivler om, at det, der finder Sted, er Hvervning. Det, der er Spørgsmaalet, er kun, om det kan bevises. At det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen staa op og siger, at det ikke er Hvervning, er der formentlig ikke noget fornuftigt Menneske der lægger nogen Vægt paa — hvad skulde han ellers sige?

Det ærede Medlem har forsøgt at tale om forskellige andre Ting, bl. a. om frivilliges Deltagelse i 1919. Jeg kan svare ham med, hvad han selv sagde bagefter: at han havde den Tillid til Anklagemyndigheden, at hvis der i denne Sag var begaaet Ulovligheder, var de nok blevet paataalt af Politiet. Naar han har den Tillid til Anklagemyndigheden, kan han ganske roligt gaa ud fra, at hvis der var begaaet noget ulovligt i 1919, saa var det nok blevet paataalt. Jeg har i øvrigt aldrig haft nogen særlig Sympati for disse Foretagender, men at der deltager frivillige paa den ene og den anden Side, Enkeltmænd — ja det er sket til alle Tider, og det er noget ganske andet end det, der her er Tale om.

Naar det ærede Medlem taler om, at der fra Oprørernes Side er begaaet ufattelige Grusomheder i Spanien, nærer jeg ingen Tvivl om, at der fra General Francos Side er begaaet Grusomheder, som vi herhjemme maa fordømme. Men de, der har Ansvaret for, at Spanien er kommet ind i den Tilstand, hvori det ulykkelige Land nu befinder sig, det er Kommunisterne. Det er deres Agenter i Spanien, der har skabt hele den Situation dernede, svarende til den, som blev skabt i Rusland, da de Herrer fik Magten derovre og nedskød og druknede og brændte Folk i Titusindvis. Derigenem er Kommunisternes Mentalitet tilstrækkelig kendt for Verden. Det var det samme, de begyndte paa i Spanien med Lovløshed over for Modstandere, som de ganske koldblodigt slæbte ud og skød ned. Det er det, som er Indledningen til det ulykkelige, som er sket dernede, og dér ligger derfor Ansvaret.

Naar det ærede Medlem saa talte om, at der havde staaet Artikler i den konservative Presse — saa vidt jeg hørte det, jeg er nu ikke sikker paa det —, der opfordrede til Oprør. . . . (*Aksel Larsen:* I Danmark, ja!). Var det virkelig det? (*Aksel Larsen:* Efter spansk Mønster!) Saa vilde det interessere mig at høre, hvor det har staaet. (*Aksel Larsen:* Det skal ske!). Ja, mange Tak, det

vilde interessere mig. (*Aksel Larsen:* Det tror jeg ikke!). Jo, det kan jeg forsikre det ærede Medlem, det vilde interessere mig i høj Grad at høre.

Jeg har endnu en Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen, som med Foragt talte om de sorte Marokkanere; han glemmer her, at det senest paa den berømte ottende ekstraordinære Kongres i Moskva med stor Styrke blev fremhævet, at medens Demokratierne og de andre gør Forskel paa Folk, gør Kommunisterne ikke Forskel paa Folk, de er Brødrfolk alle, og de er ligestillede alle. Det passer jo ikke rigtigt med at staa her og tale saa foragteligt om de sorte Marokkanere. Det er jo det ærede Medlems Brødre, det er jo hans kære og ligeberettigede Brødre, saa dem maa han virkelig ikke paa nogen Maade udtale sig haanligt om. Naar det ærede Medlem talte om mine Meningsfæller i Spanien, er det mig ikke bekendt, at Det konservative Folkeparti har nogen Afdeling i Spanien, men det ærede Medlem kan maaske ogsaa oplyse, hvad det er for et Parti, der dernede smykker sig med dette Navn.

Til det ærede Medlem Hr. Hedtoft-Hansen skal jeg kun sige, at jeg nærer i og for sig ikke nogen Tvivl om, at det ærede Medlem, naar han sender Penge derned, sender dem med en ærlig Vilje til, at de skal bruges paa den smukkeste Maade. Det har jeg aldrig draget i Tvivl. Jeg har kun sagt dette, at den Fond, de indbetales til, er den samme Fond, som opretholder de Lejre i Sydfrankrig, hvorfra de Folk gaar videre ind i Spanien, som hverves her i Landet og andre Steder til at kæmpe paa Folkefrontens Side.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Hedtoft-Hansen har Ordet for en kort Bemærkning.

Hedtoft-Hansen: Jeg har ikke mange Bemærkninger at gøre. Det ærede Medlem Hr. Pürschels Slutreplik og Toneføring taler, om jeg saa maa sige, for sig selv, og jeg synes, at den i sig selv danner en passende Udgang paa denne Debat.

Men jeg vil gerne gøre en enkelt Bemærkning om den Indsamling her i Landet, det ærede Medlem berørte. Jeg vil blot benytte Anledningen til at understrege, at det ærede Medlem sagde, at han tvivlede ikke om, at jeg nærede de smukkeste Hensigter med de Penge, der sendes herfra. Jeg vil gerne spørge det ærede Medlem, om han da tvivler paa mine Oplysninger om, at de